

temporis : perinde ac si Feudista dixisset: vafallus ob non petita inuestitura renouatione tū amitit feudū,quādo deprehēsus,& iudicatus fuerit,nō habuisse causam non petendē intra legitimum tempus renouationis. H. d. cap. 14. pag. 392. Reliquē ratiunculae quibus dissen-

mae particule. Et dicit Molin. in consuetud. Paris. feud. §. trigesimo, numero vigesimo quinto hanc esse communem, & veram omnium sententiam, quod propter quamcunque causam amittendi feudum, siue propter negationem, siue propter non petitam inue-

stituram infra tempus debitum, siue etiam propter feloniam, nunquam amittitur feudum ipso iure, sed tantum post sententiam, excepto solo casu alienationis, & traditionis facta domino irrequesito, quo casu feudum amittitur, & ad dominum reuertitur ipso iure.

tientes nonnulli nituntur, propter sui leuitate conuentione non indigent. Ceterū prædicta regulæ exceptiones nō continentur, post alios, referunt Vultei d. cap. 11. num. 60. & Schrad. d. part. 2. nona partis princ. scēt. 8. numero vigesimo primo cum seqq. Harprec.

QVÆSTIO LXIII.

SVMARIA. Ex Claro.

1 Dominus recipiens seruitia a vafallo an censeatur illi remittere caducitatem, quam prius incurrerat.

ADDITIONES.

1 Censeatur illi remittere ingratitudinem. An, & quando dominus, qui post annum, & diem seruitia a vafallo, qui inuestiturā non petijt, receperit, vafallo ingratitudinem commissam remississe censeatur, motum est supra ad quæst. 49. num. 10. & fufius declarant, præter Clarum nostrum, Ioannes Borcholt. in Cōmentar. in consuetud. feud. c. 8. nu. 24. & seqq. Laurer. Syluan. de feud. recognit. quæst. 80. Thomas de Marin. de generib. & qualitat. feudor. tit. 2. part. 2. de feudo ex pacto, &c. num. 80. Schneidevvin. de feud. part. 5. num. 32. Nicol. Mozz.

QVÆST. LXIII.

1 QVero, nunquid dominus, qui post ingratitudinem vafalli recepit ab eo seruitium, a censeatur illi remississe ingratitudinem, & penam? Respon. quod si ignorabat vafallum a feudo cecidisse, nō censeatur illi remississe caducitatem. Et hoc

Ex Additionibus.

1 An, & quatenus dominus, qui intra legitimum tempus seruitia a vafallo, inuestituram non petente, recipit, vafallo ingratitudinem remississe videatur, remississe.

de substant. feud. num. 48. Sonsbecc. in Comment. ad vsus feud. par. 11. nu. 22. v. c. fallit sexto. Aurel. Corbul. in tract. emphyt. c. 5. nu. 33. Decia. conf. 76. nu. 100. vol. 1. Schrad. in tract. feud. par. 6. c. 2. nu. 78. & seqq.

approbant communiter DD. vt ait Grat. conf. 2. num. 75. lib. 1. Nam ignorantis nulla est voluntas. Si vero sciebat eum cecidisse, tene, quod censeatur remississe, nisi in receptione seruitij fuerit protestatus, se id recipere saluo iure caducitatis. Vide in hoc proposito, quæ dixi supra quæst. 49. vers. Sed pone.

co. si vero receperit pro eo anno, pro quo ratione solutionis vult rem ipsam incidisse in commissum, sibi præiudicat: commune dixi plene in mea collecta in verbo, Dominus, vide ibi. Giach.

2 Et quid si culpa erat talis, propter quam vafallus ipso iure cecidisset a feudo.

Ex Additionibus.

1 Hæres domini non agit ad priuationem contra vafallum, si dominus in vita tacuerit.

cedat, quando dominus sciuit culpam vafalli, & de ea conuestus non est: secus, si autem si non sciisset. Nam eo casu vrique transit ad hæredes. Et hoc fuit doctri. Iacob. de Beluis. in d. s. 1. quam omnes DD. sequuntur, vt ait Iacob. in verb. Diciturque vafalli. el. 1. nu. 51. faciunt, quæ dixi supra q. præcedenti.

2 Sed quid si culpa erat talis, pro qua vafallus esset ipso iure priuatus feudo? Respon. quod idem dicendum est. Adhuc enim si dominus sciens querelam non fecerit, sed tacuerit, non transmittit ad hæredem ius reuocandi feudum. Et ita tenent omnes Scribentes, vt dicit Mol. in consuetud. Paris. feud. §. 30. num. 127. in fin. Nam

num. 1. cum seq. Petrus Iacobi in practic. in forma 1 belli de condit. ex morib. pro feudo aperto, sub cap. de caus. ex quib. feud. amit. num. 5. Ferrarief. pract. in form. libelli ad reuocat. feud. super verb. uita eiusdem infidiat, num. 2. Vlteius lib. 1. de feud. cap. 11. nu. 68. & Borcholtus in Commentar. in consuetud. feud. cap. 8. num. 154. & seq. alique per hos adducti. Harprec.

b Secus. Aduerte, quod vbi Princeps haud potest distestare vafallos, quod potest tamen in tali feudo notum modum, & formam succedendi adhibere, per Rolan. in conf. 3. num. 137. & 138. lib. 1. Item aduerte, quod ubi vafal-

Vafallus commisit delictum, ob quod feudum reuertitur ad dominum immediate, si post declarationem restituatur a Principe, quod intelligatur restitutus ad feudi reu-

conclusio Doctorum solummodo fundatur in coniecturata mente domini, qui ex quo non querelauit, videtur remississe: quæ ratio pariter militat, siue ipso iure, siue per sententiam.

priuetur feudo. Et ideo vbi- cunque apparet de voluntate domini in contrarium, puta, quia reuocasset iniuriam ad animum, vel huiusmodi, tenendum esset, quod transmitteret ius priuationis ad hæredes.

perationem per Alex. in l. Gallus, §. & quid si tantum, ante nu. 29. ff. de lib. & posthum. Giach.

QVÆSTIO LXV.

SVMARIA. Ex Claro.

1 Ius priuandi vafallum feudo, an transeat contra hæredes vafalli.

ADDITIONES.

1 Nvquid poterit dominus huiusmodi querelam proponere contra hæredem. Si vafallus qui ob culpam commisit a feudo priuandus erat, moriatur, cum dominus aduersus ipsum actionem ad priuationem feudi nondum instituerit, contra hæredes istius vafalli actio ad priuationem feudi institui potest: si modo dominus vafallo adhuc viuente sciuerit, culpam eiusmodi, ex qua feudo priuandus sit, commissam esse, & præterea aduersus ipsū agere poterit, neque tamen egerit, per gl. in c. 1. §. in super, in verb. non succedit. de prohib. feud. alien. per Frider. ibiq. Bald. n. 5. Aluar. nu. 4. & Afflic. n. 15. Borcholt. in consuet. feud. c. 5. n. 155. Sonsbecc. ad vsus feud. par. 12. n. 31. Menoch. conf. 99. num. 182. Mynsinger. cent. 3. obseru. 67. eorq. cū alijs referēs Vult. lib. 1. de feud. cap. 11. nu. 66. Harprec.

QVÆST. LXV.

1 QVero nunc, quid est conuerso? Pone, vafallus commisit feloniam, vel aliquid aliud, propter quod cecidat a feudo, sed tamen priusquam dominus querelam contra eum institueret, decesserit, nunquid poterit dominus huiusmodi querelam proponere contra hæredem ipsius vafalli, & eum feudo priuare? Respon. quod non, nisi essemus in casibus, in quibus vafallus priuatur feudo ipso iure, vel ex dispositionis iuris, vel ex forma pacti appositi in inuestituris tunc. n. bene posset querela proponi contra hæredem, Ita dicit Bald. in c. Imperialem, §. in super, num. 7. de probib. feu. alie. per Frider. quem omnes sequuntur, vt dicit Iacob. de feu. in verbo, Diciturque vafalli. el. 1. nu. 53. circa fin. Quam opin. ego sequer, vbi delictum esset adeo notorium,

cent Borcholt. d. c. 8. nu. 155. Menoch. conf. 304 nu. 47. & Rosenthal. in synops. totius iur. feu. c. 10 concl. 106 Huiusq. doctrinae ratio in eo posita creditur: quod gloss. in l. 3. §. quod autem ait. ff. quod quilibet iuris in alium stat. &c. affirmat, quod illis casibus, quibus poena ipso iure incurritur, actio in hæredes delinquentis competat, etiam si aduersus ipsum delinquentem non sit intentata. Quam doctrinam communiter, & regulariter esse receptam tradit Hartman. Vistoris, q. 35. libro 1. Tamen non desinat, qui ne illis quidem casibus actionem aduersus hæredem dandam esse statuunt: eo quod illis casibus opus sit sententia iudicis declaratoria. Vbi autem declaratoria opus est, poena aduersus hæredes non transeat, per notata Bartoli in l. eius, qui delatorem 29. ff. de iure fisci. Quam pugnam hic conciliare, videtur hic Clarus noster, & Pistoris dicit. quæst. 35. nume. 11. prout eum citat Vult. d. c. 11. n. 67. Harprec.

inexcusabile, quod nullo pacto negari, aut defendi posset. Sed si egeret aliquo probacione, vel posset aliquo colore excusari, mihi nunquam placuit, quod feudum posset hoc casu ab herede vafalli reuocari: est enim valde iniquum, vt de delicto mortui, qui se defendere non potest, agatur ad priuandum hæredis, qui nō deliquit. Et cum semel iste casus in factu contigerit, ita consului. Dicebam etiam, quod licet ille esset casus, in quo vafallus erat ipso iure priuatus feudo, neque requirebatur sententia, tamen ex quo agebatur contra hæredem, vel agnatum, qui erat vocatus ex tenore inuestiturae, non poterat ab eo auferri feudum, nisi præcedente sententia, & processu, ex quo iste est tanquam tertius possessor. Et tandem post longam litem res fuit composita, feudo remanente apud filium ipsius vafalli, qui deliquerat.

ad quem eorum reuertatur feudum? dic ad primum. Vide per Alex. in l. possideri, §. ex contrario, num. 38. §. de acquir. possess. Giach.

QVÆSTIO LXVI.

SVMARIA. Ex Claro.

1 Feudum priuato vafallo, an aperiatur domino, vel agnatis. 2 Et quid si feudo nouo. 3 Et quid si sit antiquum. 4 Et quid si feudum sit concessum pluribus æque principaliter. 5 Et quid si vafallus priuatur feudo ex aliquo delicto, non concedatur Iul. Clar. Sentent. Pract. Civil.

6 Et an aperiatur omnibus agnatis indistincte. 6 Et quid si priuatur propter alienationem ipsius feudi domino irrequesito factam. 8 Et quid si priuatur ex eo, quod fuerit contumax in associacione Imperatoris Romani proficiscentis ad suscipiendam coronam Imperij.

Ex Additionibus.

1 Feudum vafalli delicto amissum, cui aperiatur, remississe. 2 Cui nam feudum ob alienationem, a vafallo illicite factam, commissam cedat, remississe.

**Q**uando feudum finitur delicto. Feudum v. a. i. i. culpa, siue de licito amittitur ad quem pertineat, post Clarum nostrum, latissime, & accuratissime explicat Hartman. Pistor. lib. 2. quest. 15. & 16. Sosbecius, in Commentar. ad vius feud. q. 13. Vulteiis lib. 1. de feud. cap. 11. nu. 69. & seqq. Borcolt. in Comment. in consuet. feud. c. 8. nu. 150. cum seqq. D. Bocer. claff. 5. diip. 20. tb. 140. & seqq. Henticus à Rosenthal. in tract. iuris feud. c. 11. concl. 1. & aliquot seqq. alij; plurimi per eum recentiu. Harprec.

**V**el alienatione. Cui feudum ob alienatione à vasallo illicitam commissum cedat, post Clarum nostrum hic nu. 7. & ab eo relatos, abunde declarat Ioan. Borchoit. d. cap. 8. nu. 142. cum seqq. Hartman. Pistor. d. lib. 2. quest. 17. Gail. lib. 2. obfct. 50 nu. 11. & 12. Vulteiis dict. cap. 11. num. 74. & seqq. Rosenthal. dict. tract. feud. cap. 9. membr. 2. concl. 64. & multis seqq. alijque innumeri ab eo congesti. Harprec.

**Q**uero, quando vasallus priuatur feudo, cui aperiatur ipsum feudum, scilicet an Domino, vel agnatis? Respondeo: Debes scire, quod quattuor modis principaliter feuda finuntur, scilicet morte vasalli, siue sine linea; renunciatione, delicto, & alienatione. Si feudum finitur morte vasalli, quia scilicet eius linea, seu progenies in ipso desiciat, nulli dubium est, quod aperiatur domino. An autem agnati proximiores vasalli defuncti possint petere se de ipso feudo inuestiri, dixi infra questione 87. Si finitur renunciatione vasalli, cui eo casu feudum aperiatur, dixi supra questione 34. Restat ergo, vt videamus, quando feudum finitur delicto, vel alienatione, cui applicetur? Et hoc casu, secundum Doctores distinguendum est inter species delicti. Nam si culpa, aut delictum propter quod vasallus priuatur feudo, est tale, quod de directo offendat dominum, tunc feudum reuertitur ad ipsum dominum exclusis filiis, vel agnatis ipsius vasalli delinquentis.

**Q**uero, quando feudum finitur delicto, vel alienatione, cui applicetur? Et hoc casu, secundum Doctores distinguendum est inter species delicti. Nam si culpa, aut delictum propter quod vasallus priuatur feudo, est tale, quod de directo offendat dominum, tunc feudum reuertitur ad ipsum dominum exclusis filiis, vel agnatis ipsius vasalli delinquentis.

**Q**uero, an hoc casu aperiatur omnibus agnatis indistincte? Respon. quod non, sed excluduntur filij, & omnes ascendentes, item etiam transversales agnati intra quartum gradum. Ita tenet Iacob. de Belus. in capit. 1. §. si vasallus culpam. si de feud. fuer. controuers. Et est communis opinio, vt dicit Ruin. consilio 23. numero 32. libro quinto. Quæ opinio mihi semper visa fuit dura, vt dixi supra versicul. Sed si feudum. Tamen præsupposito, quod sit vera, recipit vnam singularem limitationem, vt scilicet non procedat, nisi in suo simpliciter recepto, quod aliqui appellant in forme, puta, concedo tibi hoc castrum in feudum. Secus autem si feudum fuisset receptum à patre, vel auo ipsius delinquentis expresse pro se, & liberis, vel pro se, & filiis, vel huiusmodi. Nam eo casu admittuntur indistincte omnes agnati, & filij ipsius delinquentis. Ita tenet Cynus in l. 2. C. de liber. & eorum liber. quem in hoc ceteri Scribentes sequuntur, vt dicit Alexand. in dicto §. de veltigalibus, numero 29.

**S**ed quid si vasallus cadat à feudo, eo quia ipsum feudum irrequisito domino alienauerit, nunquid hoc casu feudum deuoluetur ad dominum, an autem ad agnatos? Respondeo in hoc articulo, variæ fuerunt Doctorem opiniones. Nam aliqui simpliciter dicunt, quod defertur domino, non autem filiis, vel agnatis. Et hanc opinionem dicit esse magis communem Aretin. consilio 14. post numerum 11. versiculo venio ad secundum, quem refert Socin. l. m. consilio 77. numero 139. libro primo. Alij verò distinguunt inter filios, & agnatos, & dicunt quod factum vasalli alienantis irrequisito domino nocet filiis, sed non nocet alijs agnatis. Et hanc opin. dicit esse communem Ruin. conf. 14. n. 16. lib. 1. & conf. 11. nu. 10. lib. 4. Alij verò aliter distinguunt, scilicet inter feudum nouum, & feudum antiquum, & dicunt, quod si feudum est nouum reuertitur ad dominum: si verò antiquum, reuertitur ad agnatos. Et hanc opin. dicit Curt. iun. in d. 5. parte, in 4. conclus. quod tenent gloss. in capit. 1. §. hoc

**Q**uero, an hoc casu aperiatur omnibus agnatis indistincte? Respon. quod non, sed excluduntur filij, & omnes ascendentes, item etiam transversales agnati intra quartum gradum. Ita tenet Iacob. de Belus. in capit. 1. §. si vasallus culpam. si de feud. fuer. controuers. Et est communis opinio, vt dicit Ruin. consilio 23. numero 32. libro quinto. Quæ opinio mihi semper visa fuit dura, vt dixi supra versicul. Sed si feudum. Tamen præsupposito, quod sit vera, recipit vnam singularem limitationem, vt scilicet non procedat, nisi in suo simpliciter recepto, quod aliqui appellant in forme, puta, concedo tibi hoc castrum in feudum. Secus autem si feudum fuisset receptum à patre, vel auo ipsius delinquentis expresse pro se, & liberis, vel pro se, & filiis, vel huiusmodi. Nam eo casu admittuntur indistincte omnes agnati, & filij ipsius delinquentis. Ita tenet Cynus in l. 2. C. de liber. & eorum liber. quem in hoc ceteri Scribentes sequuntur, vt dicit Alexand. in dicto §. de veltigalibus, numero 29.

**S**ed quid si vasallus cadat à feudo, eo quia ipsum feudum irrequisito domino alienauerit, nunquid hoc casu feudum deuoluetur ad dominum, an autem ad agnatos? Respondeo in hoc articulo, variæ fuerunt Doctorem opiniones. Nam aliqui simpliciter dicunt, quod defertur domino, non autem filiis, vel agnatis. Et hanc opinionem dicit esse magis communem Aretin. consilio 14. post numerum 11. versiculo venio ad secundum, quem refert Socin. l. m. consilio 77. numero 139. libro primo. Alij verò distinguunt inter filios, & agnatos, & dicunt quod factum vasalli alienantis irrequisito domino nocet filiis, sed non nocet alijs agnatis. Et hanc opin. dicit esse communem Ruin. conf. 14. n. 16. lib. 1. & conf. 11. nu. 10. lib. 4. Alij verò aliter distinguunt, scilicet inter feudum nouum, & feudum antiquum, & dicunt, quod si feudum est nouum reuertitur ad dominum: si verò antiquum, reuertitur ad agnatos. Et hanc opin. dicit Curt. iun. in d. 5. parte, in 4. conclus. quod tenent gloss. in capit. 1. §. hoc

**S**ed quid si vasallus cadat à feudo, eo quia ipsum feudum irrequisito domino alienauerit, nunquid hoc casu feudum deuoluetur ad dominum, an autem ad agnatos? Respondeo in hoc articulo, variæ fuerunt Doctorem opiniones. Nam aliqui simpliciter dicunt, quod defertur domino, non autem filiis, vel agnatis. Et hanc opinionem dicit esse magis communem Aretin. consilio 14. post numerum 11. versiculo venio ad secundum, quem refert Socin. l. m. consilio 77. numero 139. libro primo. Alij verò distinguunt inter filios, & agnatos, & dicunt quod factum vasalli alienantis irrequisito domino nocet filiis, sed non nocet alijs agnatis. Et hanc opin. dicit esse communem Ruin. conf. 14. n. 16. lib. 1. & conf. 11. nu. 10. lib. 4. Alij verò aliter distinguunt, scilicet inter feudum nouum, & feudum antiquum, & dicunt, quod si feudum est nouum reuertitur ad dominum: si verò antiquum, reuertitur ad agnatos. Et hanc opin. dicit Curt. iun. in d. 5. parte, in 4. conclus. quod tenent gloss. in capit. 1. §. hoc

**S**ed quid si vasallus cadat à feudo, eo quia ipsum feudum irrequisito domino alienauerit, nunquid hoc casu feudum deuoluetur ad dominum, an autem ad agnatos? Respondeo in hoc articulo, variæ fuerunt Doctorem opiniones. Nam aliqui simpliciter dicunt, quod defertur domino, non autem filiis, vel agnatis. Et hanc opinionem dicit esse magis communem Aretin. consilio 14. post numerum 11. versiculo venio ad secundum, quem refert Socin. l. m. consilio 77. numero 139. libro primo. Alij verò distinguunt inter filios, & agnatos, & dicunt quod factum vasalli alienantis irrequisito domino nocet filiis, sed non nocet alijs agnatis. Et hanc opin. dicit esse communem Ruin. conf. 14. n. 16. lib. 1. & conf. 11. nu. 10. lib. 4. Alij verò aliter distinguunt, scilicet inter feudum nouum, & feudum antiquum, & dicunt, quod si feudum est nouum reuertitur ad dominum: si verò antiquum, reuertitur ad agnatos. Et hanc opin. dicit Curt. iun. in d. 5. parte, in 4. conclus. quod tenent gloss. in capit. 1. §. hoc

**Q**uero, an hoc casu aperiatur omnibus agnatis indistincte? Respon. quod non, sed excluduntur filij, & omnes ascendentes, item etiam transversales agnati intra quartum gradum. Ita tenet Iacob. de Belus. in capit. 1. §. si vasallus culpam. si de feud. fuer. controuers. Et est communis opinio, vt dicit Ruin. consilio 23. numero 32. libro quinto. Quæ opinio mihi semper visa fuit dura, vt dixi supra versicul. Sed si feudum. Tamen præsupposito, quod sit vera, recipit vnam singularem limitationem, vt scilicet non procedat, nisi in suo simpliciter recepto, quod aliqui appellant in forme, puta, concedo tibi hoc castrum in feudum. Secus autem si feudum fuisset receptum à patre, vel auo ipsius delinquentis expresse pro se, & liberis, vel pro se, & filiis, vel huiusmodi. Nam eo casu admittuntur indistincte omnes agnati, & filij ipsius delinquentis. Ita tenet Cynus in l. 2. C. de liber. & eorum liber. quem in hoc ceteri Scribentes sequuntur, vt dicit Alexand. in dicto §. de veltigalibus, numero 29.

**Q**uero, an hoc casu aperiatur omnibus agnatis indistincte? Respon. quod non, sed excluduntur filij, & omnes ascendentes, item etiam transversales agnati intra quartum gradum. Ita tenet Iacob. de Belus. in capit. 1. §. si vasallus culpam. si de feud. fuer. controuers. Et est communis opinio, vt dicit Ruin. consilio 23. numero 32. libro quinto. Quæ opinio mihi semper visa fuit dura, vt dixi supra versicul. Sed si feudum. Tamen præsupposito, quod sit vera, recipit vnam singularem limitationem, vt scilicet non procedat, nisi in suo simpliciter recepto, quod aliqui appellant in forme, puta, concedo tibi hoc castrum in feudum. Secus autem si feudum fuisset receptum à patre, vel auo ipsius delinquentis expresse pro se, & liberis, vel pro se, & filiis, vel huiusmodi. Nam eo casu admittuntur indistincte omnes agnati, & filij ipsius delinquentis. Ita tenet Cynus in l. 2. C. de liber. & eorum liber. quem in hoc ceteri Scribentes sequuntur, vt dicit Alexand. in dicto §. de veltigalibus, numero 29.

QVÆSTIO LXVII. SVMMARIA. Ex Claro.

ADDITIONES.

**P**ropter ingratitudinem. Aduerte ad vnum, quod nec patres curia, nec iudex secularis possunt esse iudices, dixi supra ad q. 60. in contrarium tamen vide per Clarum inf. q. 50. vers. sed quid si dominus. Giach.

**A**n propter ingratitudinem prelati, & c. Feudum ad mensam prelati pertinens feloniam ipsius amittitur; & domino, saltem quamdiu is prelatum in viuis, & administratione est, applicatur: eo verò mortuo, siue remoto ad successorem eius in mensam. Ita tenent omnes Scribentes vbiq; vt dicit Molin. in consuet. Paris. feud. §. 30. nu. 62. vbi etiam dicit, quod ita obseruatur. Et est iudicio meo rationi consentaneum ne Ecclesia, & successor sine culpa ob alterius ingratitudinem damnum patiantur.

**Q**uero, an hoc casu aperiatur omnibus agnatis indistincte? Respon. quod non, sed excluduntur filij, & omnes ascendentes, item etiam transversales agnati intra quartum gradum. Ita tenet Iacob. de Belus. in capit. 1. §. si vasallus culpam. si de feud. fuer. controuers. Et est communis opinio, vt dicit Ruin. consilio 23. numero 32. libro quinto. Quæ opinio mihi semper visa fuit dura, vt dixi supra versicul. Sed si feudum. Tamen præsupposito, quod sit vera, recipit vnam singularem limitationem, vt scilicet non procedat, nisi in suo simpliciter recepto, quod aliqui appellant in forme, puta, concedo tibi hoc castrum in feudum. Secus autem si feudum fuisset receptum à patre, vel auo ipsius delinquentis expresse pro se, & liberis, vel pro se, & filiis, vel huiusmodi. Nam eo casu admittuntur indistincte omnes agnati, & filij ipsius delinquentis. Ita tenet Cynus in l. 2. C. de liber. & eorum liber. quem in hoc ceteri Scribentes sequuntur, vt dicit Alexand. in dicto §. de veltigalibus, numero 29.

**Q**uero, an hoc casu aperiatur omnibus agnatis indistincte? Respon. quod non, sed excluduntur filij, & omnes ascendentes, item etiam transversales agnati intra quartum gradum. Ita tenet Iacob. de Belus. in capit. 1. §. si vasallus culpam. si de feud. fuer. controuers. Et est communis opinio, vt dicit Ruin. consilio 23. numero 32. libro quinto. Quæ opinio mihi semper visa fuit dura, vt dixi supra versicul. Sed si feudum. Tamen præsupposito, quod sit vera, recipit vnam singularem limitationem, vt scilicet non procedat, nisi in suo simpliciter recepto, quod aliqui appellant in forme, puta, concedo tibi hoc castrum in feudum. Secus autem si feudum fuisset receptum à patre, vel auo ipsius delinquentis expresse pro se, & liberis, vel pro se, & filiis, vel huiusmodi. Nam eo casu admittuntur indistincte omnes agnati, & filij ipsius delinquentis. Ita tenet Cynus in l. 2. C. de liber. & eorum liber. quem in hoc ceteri Scribentes sequuntur, vt dicit Alexand. in dicto §. de veltigalibus, numero 29.